

Научный вестник Бухарского государственного университета
Scientific reports of Bukhara State University

6/2023

BUXORO DAVLAT UNIVERSITETI ILMIY AXBOROTI

6/2023

**BUXORO DAVLAT UNIVERSITETI ILMY AXBOROTI
SCIENTIFIC REPORTS OF BUKHARA STATE UNIVERSITY
НАУЧНЫЙ ВЕСТНИК БУХАРСКОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО УНИВЕРСИТЕТА**

Ilmiy-nazariy jurnal

2023, № 6, iyul

Jurnal 2003-yildan boshlab **filologiya** fanlari bo'yicha, 2015-yildan boshlab **fizika-matematika** fanlari bo'yicha, 2018-yildan boshlab **siyosiy** fanlar bo'yicha O'zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasi huzuridagi Oliy attestatsiya komissiyasining dissertatsiya ishlari natijalari yuzasidan ilmiy maqolalar chop etilishi lozim bo'lgan zaruruiy nashrлar ro'yxatiga kiritilgan.

Jurnal 2000-yilda tashkil etilgan.

Jurnal 1 yilda 12 marta chiqadi.

Jurnal O'zbekiston matbuot va axborot agentligi Buxoro viloyat matbuot va axborot boshqarmasi tomonidan 2020-yil 24-avgust № 1103-sonli guvohnoma bilan ro'yxatga olingan.

Muassis: Buxoro davlat universiteti

Tahririyat manzili: 200117, O'zbekiston Respublikasi, Buxoro shahri Muhammad Iqbol ko'chasi, 11-uy.

Elektron manzil: nashriyot_buxdu@buxdu.uz

TAHRIR HAY'ATI:

Bosh muharrir: Xamidov Obidjon Xafizovich, iqtisodiyot fanlari doktori, professor

Bosh muharrir o'rinnbosari: Rasulov To'lqin Husenovich, fizika-matematika fanlari doktori (DSc), professor

Mas'ul kotib: Shirinova Mexrigyo Shokirovna, filologiya fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD)

Kuzmichev Nikolay Dmitriyevich, fizika-matematika fanlari doktori (DSc), professor (N.P. Ogaryov nomidagi Mordova milliy tadqiqot davlat universiteti, Rossiya)

Danova M., filologiya fanlari doktori, professor (Bolgariya)

Margianti S.E., iqtisodiyot fanlari doktori, professor (Indoneziya)

Minin V.V., kimyo fanlari doktori (Rossiya)

Tashqarayev R.A., texnika fanlari doktori (Qozog'iston)

Mo'minov M.E., fizika-matematika fanlari nomzodi (Malayziya)

Mengliyev Baxtiyor Rajabovich, filologiya fanlari doktori, professor

Adizov Baxtiyor Rahmonovich, pedagogika fanlari doktori, professor

Abuzalova Mexriniso Kadirovna, filologiya fanlari doktori, professor

Amonov Muxtor Raxmatovich, texnika fanlari doktori, professor

Barotov Sharif Ramazonovich, psixologiya fanlari doktori, professor, xalqaro psixologiya fanlari akademiyasining haqiqiy a'zosi (akademigi)

Baqoyeva Muhabbat Qayumovna, filologiya fanlari doktori, professor

Bo'riyev Sulaymon Bo'riyevich, biologiya fanlari doktori, professor

Jumayev Rustam G'aniyevich, siyosiy fanlar nomzodi, dotsent

Djurayev Davron Raxmonovich, fizika-matematika fanlari doktori, professor

Durdiyev Durdimurod Qalandarovich, fizika-matematika fanlari doktori, professor

Olimov Shirinboy Sharofovich, pedagogika fanlari doktori, professor

Qahhorov Siddiq Qahhorovich, pedagogika fanlari doktori, professor

Umarov Baqo Bafoyevich, kimyo fanlari doktori, professor

Murodov G'ayrat Nekovich, filologiya fanlari doktori, professor

O'rayeva Darmonoy Saidjonovna, filologiya fanlari doktori, professor

Navro'z-zoda Baxtiyor Nigmatovich, iqtisodiyot fanlari doktori, professor

Hayitov Shodmon Ahmadovich, tarix fanlari doktori, professor

To'rayev Halim Hojiyevich, tarix fanlari doktori, professor

Rasulov Baxtiyor Mamajonovich, tarix fanlari doktori, professor

Eshtayev Alisher Abdug'aniyevich, iqtisodiyot fanlari doktori, professor

Quvvatova Dilrabo Habibovna, filologiya fanlari doktori, professor

Axmedova Shoira Nematovna, filologiya fanlari doktori, professor

Amonova Zilola Qodirovna, filologiya fanlari doktori (DSc), dotsent

Hamroyeva Shahlo Mirjonovna, filologiya fanlari doktori (DSc), dotsent

Nigmatova Lola Xamidovna, filologiya fanlari doktori (DSc), dotsent

Boboyev Feruz Sayfullayevich, tarix fanlari doktori

Jo'rayev Narzulla Qosimovich, siyosiy fanlar doktori, professor

Rasulov Zubaydullo Izomovich, filologiya fanlari doktori (DSc), dotsent

Qurbanova Gulnoz Negmatovna, pedagogika fanlari doktori (DSc), professor

Zaripov Gulmurot Toxirovich, texnika fanlari nomzodi, dotsent

MUNDARIJA *** СОДЕРЖАНИЕ *** CONTENTS		
ANIQ VA TABIIY FANLAR *** EXACT AND NATURAL SCIENCES *** ТОЧНЫЕ И ЕСТЕСТВЕННЫЕ НАУКИ		
Hasanov I.I.	Kasr tartibli diffuziya tenglamasi uchun Koshi masalasi	4
Murodova U.M.	Cisco Packet Tracer dasturida IoT qurilmalar tarmog‘ini loyihalash	11
Turdiyev H.H., Xidirov U.B., Subhonova N.U.	O’zgarmas koeffitsiyentli tashqi manbaga ega integro-differensial issiqlik tarqalish tenglamasidan xotira funksiyasini aniqlash masalasi	16
Subhonova Z.A., Davlatova D.S.	Ko’p o’lchamli kasr tartibli to’lqin tenglamasi uchun qo’yilgan Koshi masalasining yechiluvchanligi	27
Маликов З.М., Наврузов Д.П., Жумаев Ж.	Численное исследование закрученных струйных течений при различной степени закрутки на основе двух-жидкостной модели турбулентности	32
Раззокова М.Б.	Математическое моделирование переноса тепла в плоском солнечном коллекторе	39
Тураев М.М., Наимова М.Ф.	Развитие прудового рыбоводства и аквакультуры в Узбекистане: рациональное использование водных и земельных ресурсов	46
Шадманов И.У.	Эффективный численный алгоритм для расчёта процессов взаимосвязанного тепло-влагопереноса в пористых телах	51
Qurbanov H., Bozorova O’.B., Absalamova D.B.	M G 1 N va G M 1 N-1 Ikkilanma xizmat ko‘rsatish sistemalari statsionar navbat uzunliklari taqsimotlari uchun asimptotik munosabatlar	60
Хайриева Ш.С.	Математик ҳисоблашларни ўқитишида ахборот технологиялари воситалари ва уларнинг имкониятлари	66
Turayev A.A., Turayev O.G., Raximova S.M.	Application of superconductor materials in medicine	71
Ergashov A.Q.	Taus metodidan foydalangan holda yarimo’tkazgich fotoanod tarkibidagi qatlamlarning taqilangan zona kengligini aniqlash	75
TILSHUNOSLIK *** LINGUISTICS *** ЯЗЫКОЗНАНИЕ		
Ahmadova U.Sh.	Hunarmandchilik sohasi perifrazalarida milliy-madaniy xususiyatlar	84
Babayev J.S.	Joint stylistic devices	89

Ergasheva G.B.	Features of formation of lexicon related to profession in English and Uzbek languages	93
Radjabova D.A.	Ingliz va O'zbek xalq og'zaki ijodi namunalarida mineralogik birliklarning mentallik xususiyatlari	98
Tursunov M.M., Rahmatullayeva A.T.	Ingliz va O'zbek lingvomadaniyatida mehnatkashlik va yalqovlik konseptlarini ifodalash yo'llari	105
Zikrillayev G'.N., Safarov F.S., Ro'ziyev Y.B.	Falsafiy tilshunoslik va metodologiya	110
Umarova N.R., Tojiboyeva M.Sh.	Ingliz va o'zbek tillarida "donolik" konsepti bilan bog'liq antropomorfik belgilar	121
Ибрагимова Н.А.	Инглиз ва ўзбек тилларида аутентик матнларнинг шаклланиш тамойиллари	126
Шарипова М.К.	Лексические и грамматические особенности аббревиатур в русских и узбекских СМИ: аспекты стандартизации и нормативности	130
Boltayeva N.R.	Siyosiy nutq – siyosiy diskurs shakli sifatida	138
Jalilzada A.M.	Typology and classification of abbreviations	143

ADABIYOTSHUNOSLIK * LITERARY CRITICISM ***
ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИЕ**

Xodjayeva D., Bozorova X.B.	Jeyn Ostinning "G'urur va andisha" asarida ayol obrazining tasvirlanishi	151
Elboyeva M.B.	Jek London va Murod Muhammad Do'st hikoyalarida shaxs va jamiyat munosabatlarining psixologik tasviri	156
Mardanov R.G'.	O'zbek mumtoz she'riyatida obrazlar talqinining ilmiy o'rganilishi	160
Qobilova A.A.	Anvar Obidjonning humoristik she'rlarida an'ana va takomil	166
Yaxshiyeva Z.R.	O'zbek adabiyotida Amir Temur va Temuriylar obrazi talqinlari	171
Yunusova G.R.	Yo'l xronotopining badiiy poetikasi va o'ziga xos xususiyatlari	177
Касимова Р.Р.	Таржима жараёнини тадқиқ этиш	181
Komiljonova K.G'.	Erkin Vohidov lirikasida tashxis san'atining qo'llanilishi	187
Muxammadova M.M.	Muhammad Shayboniy Nisoriy talqinida	192
Ashurova G.N.	Mustaqillik davri dramalarida Alisher Navoiy shaxsiy hayotining talqinlari	197

Zikrillayev G‘ani Nasrullayevich,
filologiya fanlari doktori

Safarov Firuz Sulaymonovich,
Buxoro davlat universiteti doktoranti (DSc),
filologiya fanlari nomzodi, dotsent

f.s.safarov@buxdu.uz

Ro‘ziyev Yarash Bozorovich,
Buxoro davlat universiteti dotsenti,
filologiya fanlari bo‘yicha falsafa doktori
y.b.ruziev@buxdu.uz

Annotatsiya. Maqolada falsafiy tilshunoslik vakili H. G‘. Ne’matov hamda uning shogird-u izdoshlari tomonidan istiqlol yillarida yaratilgan ayrim monografiya va hamkorlikdagи ishlар mazmun-mohiyati, metodologiyasi tahlil qilinadi. Bu ishlarda metodologiya uch omilning bir butunligidan iboratligi aytildi. Bular: 1) bilim turi (bilish bosqichi); 2) tadqiqotchingin tadqiq manbaiga yondashishi (yoki yondashish usuli) va 3) tadqiqotchingin tayanch nuqtayi nazari ekanligi ko‘rsatilib bu uch omilning mazmuni izohlanadi. Til birliklari tadqiqiga dialektik yondashishning 16 tamoyili misollar asosida tushuntiriladi. O‘zbek substansial tilshunosligining tamoyillari va metodologik asosi tahlil qilinib lisoniy birliklar ya’ni fonema, morfema, leksema va qolip (model)ning dialektik tabiatini ochish va ularni tavsiflashda o‘zbek substansial tilshunosligi vakillari tomonidan substansionallik, ichki ziddiyatlik, ko‘p qatorlik, oraliq uchinchi kabi asosiy tamoyillarga tayanilishi, bu tamoyillar mazkur tilshunoslik yo‘nalishining metodologik asosini tashkil etishi bayon qilinadi. Substansiya (zot) deganda mazkur tilshunoslik vakillari tomonidan mohiyat (umumiyy ma’no) nazarda tutilishi izohlab beriladi. Xulosa sifatida substansial tilshunoslik tadqiqotchilarining fikriga ko‘ra hozirgi dialektikada tadqiq manbai haqida bilim hosil qilishda Gegel va gegelchilar tomonidan ajratiladigan 16 ta asosiy tamoyil zamonaviy oliv cho‘qqi hisoblanishi aytildi.

Kalit so‘zlar: metodologiya, hissiy, fahmiy, zohiriyl, tashqi, tajribaviy, alohidilik, hodisa, voqelik, oqibat, aqliy, idrokiy, mantiqiy, nazariy, ichki, botiniy, umumiyylik, mohiyat, imkoniyat, sabab, nominalistik yondashuv, dialektik yondashuv, idealistik (ruhoniy) nuqtayi nazar, materialistik (mashshoiy) nuqtayi nazar, dialektikaning 16 tamoyili, sinxronik formal-tavsify metod, struktural (sistemaviy) tahlil usuli va tilshunosligi, o‘zbek substansial tilshunosligi, substansionallik, ichki ziddiyatlik, ko‘p qatorlik, oraliq uchinchi, substansiya, zot.

ФИЛОСОФСКАЯ ЛИНГВИСТИКА И МЕТОДОЛОГИЯ

Аннотация. В статье анализируется содержание и методология некоторых монографий и совместных работ, созданных представителем философского языкознания Х. Г. Нигматовым, его учениками и последователями в годы независимости. В этих работах указывается, что методология состоит из трёх факторов: 1) тип знания (уровень познания); 2) подход исследователя к источнику исследования (метод подхода) и 3) точка зрения исследователя, а также разъясняется сущность этих трёх факторов. На основе примера объясняются 16 принципов диалектического подхода к изучению языковых единиц. Анализируются принципы и методологические основы узбекского субстанциального языкознания. Указывается, что при выявлении и описывании диалектической природы языковых единиц, т.е. фонем, морфем, лексем и моделей представители узбекского субстанциального языкознания опираются на субстанциональность, внутреннюю противоречивость, многогранность, включённое третье. Эти принципы составляют методологическую основу этого направления языкознания. Разъясняется, что под термином «субстанция» представители данного языкознания подразумевают сущность (общее значение). В заключении излагается, что по мнению исследователей субстанциональной лингвистики 16 основных принципов, выделяемых Гегелем и гегельянцами при формировании знания об источнике исследования, в сегодняшней диалектике считается современной вершиной.

Ключевые слова: методология, чувственный, перцептивный, внешний, опытный, единичность, явление, действительность, следствие, умственное, разумное, логическое, теоретическое, внутреннее, общее, сущность, возможность, причина, номиналистический подход,

LINGUISTICS

диалектический подход, идеалистическая точка зрения, материалистическая точка зрения, 16 принципов диалектики, синхронный формально-описательный метод, структурный (системный) метод и языкознание, узбекское субстанциальное языкознание, субстанциональность, внутреннее противоречие, многорядность, субстанция, включенное третье.

PHILOSOPHICAL LINGUISTICS AND METHODOLOGY

Abstract. The article analyzes the content and methodology of some monographs and joint works created by the representative of philosophical linguistics Kh. G. Nigmatov and his students and followers during the years of independence. Based on these works, it is said that the methodology consists of three factors: 1) type of knowledge (level of knowledge); 2) approach to the source of research (method of approach); and 3) the point of view of the researcher and the essence of these three factors is explained. Based on the example, 16 principles of the dialectical approach to the study of language units are explained. The principles and methodological foundations of Uzbek substantive linguistics are analyzed and it is indicated that when identifying and describing the dialectical nature of linguistic units, i.e. phonemes, morphemes, lexemes and templates (models), representatives of Uzbek substantive linguistics are based on substantiality, internal inconsistency, multi-row, included third, and these principles form the methodological basis of this direction of linguistics. It is revealed that under the term "substance" the representatives of this linguistics mean the essence and general meaning. In conclusion, it is said that, according to the researchers of substantive linguistics, the 16 basic principles identified in the formation of knowledge about the source of research in modern dialectics, the approach of Hegel and the Hegelians is considered the modern peak.

Key words: methodology, sensual, perceptual, external, experiential, singularity, phenomenon, reality, consequence, mental, rational, logical, theoretical, internal, general, essence, possibility and cause, nominalistic approach, dialectical approach, idealistic point of view, materialistic point of view, 16 principles of dialectics, synchronous formal descriptive method, structural (systemic) method and linguistics, Uzbek substantive linguistics, substantiality, internal contradiction, multiple rows, substance, included third.

Kirish. Ma'lumki 2017-yil 16-fevralda Oliy o'quv yurtidan keyingi ta'limgiz tizimini yanada takomillashtirish to'g'risida O'zbekiston Respublikasi Prezidentining Farmoni qabul qilindi. Unda jumladan shunday deyiladi. Mamlakatni ijtimoiy-iqtisodiy rivojlantirishda erishilgan sur'atlar oliy o'quv yurtidan keyingi ta'limgizning bir bosqichli tizimi sharoitida orttirilgan tajribaning mohiyatini qator xorijiy mamlakatlarning mazkur sohadagi ilg'or amaliyotini hisobga olgan holda qayta anglash zarurligini taqozo etmoqda. Hozirgi sharoitda ilmiy kadrlar tayyorlash jarayonini tobora jadal rivojlantirish va sifatini oshirish, iqtidorli yoshlarni ilm-fanga keng jalb qilish, oliy ta'limgiz va ilmiy muassasalarining ilmiy salohiyatini mustahkamlash va undan respublikanining innovatsion rivojlanishida samarali foydalanish masalalari alohida ahamiyat kasb etmoqda. Shu bois oliy o'quv yurtidan keyingi ta'limgiz tizimini yanada takomillashtirish maqsadida qator xorijiy mamlakatlarning xalqaro amaliyotiga muvofiq 2017-yilning 1-iyulidan boshlab oliy o'quv yurtidan keyingi ta'limgizning ikki pog'onali bosqichi joriy etildi. Unga ko'ra dissertatsiya himoya qilish va tegishli fan tarmog'i bo'yicha **falsafa doktori** (PhD) ilmiy darajasini berishni nazarda tutuvchi tayanch doktorantura hamda dissertatsiya himoya qilish va tegishli fan tarmog'i bo'yicha **fan doktori** (Doktor of Sciense) ilmiy darajasini berishni nazarda tutuvchi doktorantura tizimi joriy qilindi [1].

Ayon bo'ladiki *yosh tadqiqotchilar* ham o'z ilmiy faoliyatini farmonda nazarda tutilgan talab va ko'rsatmalar asosida tashkil etishi zarur. Bu esa ulardan o'z sohasi bilan birga *falsafa*, *dialektik mantiq* kabi fanlarni ham puxta o'zlashtirishni taqozo qiladi. Shuni inobatga olib ushbu maqolada yosh tadqiqotchilarni falsafiy tilshunoslik vakili H. G'. Ne'matov hamda uning shogird-u izdoshlari tomonidan istiqlol yillarda yaratilgan ayrim monografiya va hamkorlikdagi ishlar [2; 3; 4; 5; 6; 7] mazmun-mohiyati, metodologiyasi bilan tanishtirishga harakat qilamiz.

Asosiy qism. Shuni ta'kidlash joizki falsafa olimning dunyoqarashini, borliqni ko'rish va *tushuna olish*, uqish, uni talqin etish ko'nikmasini shakllantiradi; aniq falsafiy dunyoqarashga ega bo'limgan kimsa ko'radi, lekin uqolmaydi [2, 5]. Ludvig Feyerbax *falsafa fanlarning onasidir* deydi. U tabiat, jamiyat, inson va ularning rivojlanish qonuniyatlarini o'rganuvchi va o'rgatuvchi fan. Har bir fan obyektiv voqelikning muayyan ko'rinishi, sohasini tadqiq qiladi, falsafa esa bularning barchasining umumiyligi qonuniyatlarini o'zida umumlashtiradi, poydevor, zamin bo'ladi. Aniqroq qilib aytganda **falsafa sohaviy tadqiqotlarning hamma turi uchun metodologik asos vazifasini o'taydi** [2, 6].

LINGUISTICS

Tilshunoslik tadqiqotlari metodologiyasi falsafaning tarkibiy qismi bo‘lib uning gnoseologiya (bilish nazariysi) bo‘limi bilan uzviy aloqador. Shuning uchun metodologiya deganda tadqiqotda kamida uch omilning mujassamlanishi va uning ilmiy tadqiq mahsulida namoyon bo‘lishi tushuniladi. Bular: 1) bilim turi (bilish bosqichi); 2) tadqiqotching tadqiq manbaiga yondashishi (yoki yondashish usuli) va 3) tadqiqotching tayanch nuqtayi nazari [3, 37; 4, 39, 42].

Birinchi omil ya’ni *bilim turi* ikki bosqichga bo‘linadi. Birinchi bosqichdagi bilimni ifodalash uchun ona tilimizda yozilgan falsafiy, falsafiy-metodologik va tilshunoslikka doir adabiyotlarda *empirik, sensual, nominal, empiriokritik, praktik, eksperimental* kabi baynalmilal, *hissiy, fahmiy, zohiri, tashqi, tajribaviy* kabi o‘zbekcha atamalar ishlataladi. Prof. H. G’. Ne’matov va uning shogird-u izdoshlari tomonidan ko‘proq *fahm, fahmiy* atamasi qo‘llanadi. Bu atama tasavvuf¹ (islomiy dialektik falsafa)dan olingan. Amaldagi falsafiy adabiyotlarda asosan rus tilidan aynan o‘girilgan *hissiy* (чувственныйе) atamasidan foydalaniadi.

Tadqiq manbai bo‘yicha fahmiy bilim insonning sezgi a’zolari vositasida hosil qilinadi. Unli va undoshlarning artikulatsion va fiziologik xususiyati, so‘z va qo‘sishchaning, so‘z birikmasi va gapning konkret (muayyan, nutqiy) ma’nolari, nutq turlari va uslubning muayyan o‘ziga xosligi, yozma yodgorliklarning tanqidiy-tahliliy nashri asosan fahmiy bilish usulida hosil qilingan bilim mahsulidir. Shu bilan birga yozma yodgorliklar, lahja va shevalarda tovush, qo‘sishma, so‘z, so‘z birikmasi, gapning qo‘llanishidagi o‘ziga xoslikni qayd etib tavsiflash; nutqiy hodisada vogeliklarni topish, saralash, turli guruhga ajratish, birlashtirish, sistemalashtirish; turli-tuman izohli, ko‘p tilli lug‘atlar tuzish; adabiy til me’yorlarini o‘z ichiga olgan mukammal grammatikalar yozish; adabiy til me’yorlarini belgilashga doir tavsif va tavsiyalar tayyorlash kabi juda ko‘p turli lingvistik tadqiq va izlanish ham shu bosqichda amalga oshiriladi. Insonning sezgi a’zolari juda ojiz bo‘lganidan ular xilma-xil asbob-uskuna (mikroskop, teleskop, EHM va b.) yordamida kuchaytiriladi, fahmiy bilish salmog‘ini oshirib uni tobora aniqlashtiradi.

Fahmiy usul bilan tilshunos shu jumladan yosh tadqiqotchilar ham til birliklarining tashqi (zohiri) belgi-xususiyati asosida bilim hosiil qiladi. Bunday holda nutqda vogelangan, bevosita kuzatishda berilgan nutqiy birlik (tovush, bo‘g‘in, qo‘sishma, so‘z, so‘z birikmasi, gap, matn)lar alohida-alohida olinib tashqi (fizik) belgilari aniqlanadi, tavsiflanib *sistemalashtiriladi*.²

Fahmiy bilishda asosan nutq birliliklari *alohidalik, hodisa, vogelik* va *oqibat* (qisq. AHVO) sifatida tahlil-u tavsif etiladi. Shu bois ushbu tadqiq usuli fanda *atomistik* tahlil deb ham yuritiladi.

Til birliklari haqida zaruriy moddiy ma’lumot beruvchi *tavsifiy tilshunoslikni* 20-asr sistem-struktur tilshunoslik asoschilaridan biri Boduen de Kurtene shunday ta‘riflaydi. Tom ma’noda empirik bo‘lgan tavsifiy yo‘nalishda mutlaqo zohiriylar dalillarni toplash va umumlashtirish bilan shug‘ullaniladi, ular orasidagi sababiy bog‘lanishni, genetik va qarindoshlik aloqalarini tushuntirib berish maqsad qilib qo‘yilmaydi. Shunday bo‘lsa-da yaxshi tavsifiy grammatikalar yozish, yodgorliklarni nashr etish va lug‘atlar tuzish fanning birinchi ehtiyoji bo‘lib qolaveradi chunki ularsiz hatto ulkan nazariyalar ham asossiz deb baholanadi [9, 227–228]. Binobarin fahmiy bilim tilshunoslikda beqiyos ahamiyatga ega. U barcha nazariy ishlar uchun zamin, moddiy asos. O‘zbek tilshunosligida hozirgi kunda fahmiy bilim beradigan tadqiqotlar salmoqli bo‘lsa-da ularni yetarli deb bo‘lmaydi. Negaki davrimiz yangi-yangi tavsifiy ishlarga talab va ehtiyoj tug‘dirmoqda [3, 37–41; 4, 39–48].

Falsafiy-metodologik adabiyotlarda ikkinchi bosqichdagi bilimni ifoda etish maqsadida *ratsional, teoretik, kauzal, logik, sintetik, fenomenologik* kabi baynalmilal, *aqliy, idrokiy, mantiqiy, nazariy, ichki, botiniy* kabi o‘zbekcha atamalar ishlataladi. Falsafaga doir adabiyotlarda asosan *mantiqiy* va *aqliy* atamasi qo‘llanadi. Ushbu maqolada sharhanayotgan monografiya va boshqa ishlarda bilimning mazkur bosqichini ifodalash uchun *idrokiy* atamasidan foydalaniadi.

Idrokiy bilim lisoniy birliklarni *umumiylilik, mohiyat, imkoniyat* va *sabab* (qisq. UMIS) sifatida tadqiq qilish jarayonida hosil bo‘ladi. Bunday holda fahmiy o‘rganish (AHVO) asosida aniqlanib tavsiflangan hamda sistemalashtirilgan hodisalar rang-barangligining sabab va qonuniyatlarini ochib beriladi, tushuntiriladi. Idrokiy bilim hosil qilishning hozirgacha yagona vositasi inson miyasi (ongi)dir. Hech qanday asbob-uskuna, kuchaytirgich, “fikrlovchi mashina” bu turdagи bilim hosil qila olmaydi. Bunday vositalar inson ongi, miyasi uchun idrokiy bilim (qonuniyat, hukm, xulosa) hosil qilishga aniqroq material berishi mumkin xolos.

¹ Tasavvuf (sufiylik) islomda insonni ruhiy va axloqiy jihatdan komillik sari yo’llovchi ta’limot [11, 454]. Tasavvuf islomdagи diniy-falsafiy oqim. 8-asrda arab mamlakatlari paydo bo‘lgan. Tasavvuf ta’limotidagi axloq, ta’lim-tarbiya to‘g’risidagi g‘oyalar hozir ham o‘z ahamiyatini yo‘qtogani yo‘q. Ular barkamol avlodni tarbiyalashga xizmat qilmoqda [10, 389, 390].

² Haqiqatan ham 20-asrda o‘zbek tilshunosligining umumiy vazifasi va yutug‘i til hodisalarini ovrupoviy tahlil usullari bilan *sistemalashtirishdan* iborat bo‘lsa 21-asrda fanimizning vazifasi G’. Zikrillayev namunalaridan birini bergenidek sistemaning ichiga “sho‘ng‘ish” va uni ichdan tavsiflashdir [8, 7].

LINGUISTICS

Fahmiy tahlilda narsaning shakl, moddiylik, zohiriy farqli belgi-xususiyati hal qiluvchi ahamiyatga ega bo'lsa idrokiy tadqiqda asosiy e'tibor uning mazmun, vazifa va munosabatiga qaratiladi. Bunday munosabat tizimi, butun ichida bo'lakning o'rni turlicha oqibatga olib keluvchi sabab bevosita kuzatishda berilmagan, ular idrokiy tahlil asosida ochilishi mumkin. Shunga ko'ra idrokiy bilim hosil qilish usuli turlicha bo'ladi. Bular *ratsionalizm, pozitivizm, funksionalizm, strukturalizm, semantizm, sistemologiya* deb ataladi.

Tilshunoslikda fahmiy va idrokiy bilimni izchil farqlash sistemaviy tilshunoslik (strukturalizm)ning eng asosiy tamoyili bo'lgan *lison-nutq* dixotomiyasida o'z aksini topadi. Bu ikkilikda *lison* (til) va *lisoniy* atamasi bilan ko'rsatilgan hodisa (UMIS) bevosita kuzatishda berilmagan, idrokiy bilish asosida tavsiflanadigan umumiylig, munosabat va qonuniyat bo'lsa *nutq*, *nutqiy* atamasi asosan fahmiy usul bilan o'rganiladigan, bevosita kuzatishda berilgan AHVOdir.

Fahmiy va idrokiy bilim o'zaro bog'liq, biri ikkinchisi asosida rivojlanib boradi. Barcha turdag'i idrokiy bilim narsaning moddiy, fahmiy belgi-xususiyati haqidagi bilimga tayanadi. Har qanday idrokiy hukm amaliyotga tatbig'i bilan tasdiqlanadi. *Haqiqat mezoni amaliyotdir* (I. Kant). Idrokiy bilim amaliyotga tatbiq etilmasa quruq yog'och, hech qanday samara bermaydi. Bu haqda ulug' Gyote shunday degan: *Nazariya quruq og'och, Yam-yashildir hayot daraxti* [12, 15]. Idrokiy va fahmiy bilimning o'zaro birligi va bog'liqligi *ilm-u amal* iborasida ham o'z aksini topgan. Ta'kidlash joizki yosh tadqiqotchilar oldida ham ilm-u amal birligini ta'minlash vazifasi turibdi [3, 46 – 51; 4, 49 – 53].

Metodologianing ikkinchi tarkibiy qismi bo'lgan *tadqiqotchining tadqiq manbaiga yondashish usuli* o'z navbatida ikkiga ajraladi. Bular falsafada narsaga yondashishning *nominalistik* va *dialektik usuli* deb ataladi. Birinchi usulda narsa taraqqiyot va aloqadorlikdan uzelgan, obyektiv voqelik sifatida qabul qilinadi. Boshqacha aytganda tadqiq manbaiga turg'un, tadqiqotchining sezgi a'zolari vositasida qabul qilinadigan alohida hodisa sifatida yondashiladi. Bunday yondashuv falsafada *narsaning o'zi (narsa o'zida)*, tasavvufda *fihi ma fihi* deb yuritiladi. Falsafiy adabiyotlarda nominalizm bilan bir qatorda *sensualizm, empirizm, realizm, atomizm, fenomenalizm, empiriokrititsizm, metafizika* kabi atamalar qo'llanadi.

Nominalistik yondashuvda tadqiqotchining hukmi va xulosalari formal (oddiy) mantiq qonun-qoidalari asosida quriladi. Bunday holda ma'lum bir narsaga nisbatan tasdiq va inkor mazmunidagi ikki hukmdan faqat bittasi to'g'ri bo'ladi. Negaki formal mantiqning qat'iy qonunlaridan biri uchinchisi istisno qonunidir.

Ta'kidlash joizki nominalistik yondashuv narsalar (o'rganish manbai) bevosita kuzatish va voqelikda qanday mavjud yoki namoyon bo'lsa shunday tavsif-u tasvirlash uchun eng qulay usul, fahmiy bilim hosil qilishning asosiy yo'lidir. Ushbu usul 20-asrda o'zbek tilshunosligida ham *tavsifiy-fahmiy* tadqiqotlarda keng qo'llangan. Jumladan 40–70-yillarda o'zbek tilining turli grammatic kategoriyalari tavsifiga bag'ishlab yuzlab tadqiqot amalga oshirilgan, yigirmaga yaqin risola, darslig-u qo'llanma, hatto birinchi akademik grammatica ham nashr etilgan. Akademiklar V.V. Reshetov va Sh. Shoabdurahmonovning o'zbek dialektologiyasi bo'yicha izlanishlari asosida ellikka yaqin tadqiqot yaratilgan va hokazo.

Yuqorida nominalistik yondashuvda narsalar (tadqiq manbai) tadqiqotchiga qanday ko'rinsa shunday tavsiflanadi deyildi. Yosh tadqiqotchilarga tushunarli bo'lishi uchun namuna tariqasida bitta misol keltiramiz. Jo'nalish kelishigi qo'shimchasi -ga (yoki chiqish kelishigi qo'shimchasi -dan) turli sharoitda o'ndan ortiq fonetik ko'rinishga va qirqdan ziyod (xilma-xil qurshovda) ma'no nozikligiga ega bo'la oladi. Nominativistik yondashuvga amal qilgan tadqiqotchi mazkur shakily ko'rinish va ma'no nozikliklarini sabot va matonat bilan to'playdi, sistemalashtiradi (tartibga soladi) va fotoapparat singari tadqiqotda muhrlaydi. Bu fan taraqqiyotiga poydevor, moddiy zamin sifatida katta ahamiyatga ega [3, 56 – 58; 4, 60 – 62].

Nominalistik yondashishga zid (qarama-qarshi) bo'lgan usul **dialektik yondashuv** deb ataladi. Dialektik usulda narsa (organish obyekti) muntazam o'zgarib, taraqqiy etib turadigan, boshqa narsalar bilan rang-barang aloqa va bog'lanish (munosabat)ga kirishadigan *umumiylig* deb qaraladi. Shunga ko'ra narsaning o'ziga emas, aloqa-munosabatini aniqlash va tavsiflashga katta e'tibor beriladi. Dialektik yondashuv narsani asosan idrokiy o'rganish bilan, qisman fahmiy bilishga bog'liq. Masalan ilmiy dialektik yondashishning o'ziga xos o'n olti tamoyilidan birinchisi bo'lgan narsaning obyektivligi (haqqoniyligi) bevosita fahmiy bilish bilan aloqador.

Yosh tadqiqotchilarning tilshunoslikda qo'shimcha, so'z, so'z birikmasi, gap kabi birliklarning dialektik yondashuvga asosan qanday tavsiflanishi ko'proq qiziqtirishi tabiiy. Bitta misol keltiramiz. **Katta olim** va **ulkan olim** birikmalaridagi sifatlar ma'nosini ularning bir-biriga munosabatini o'rganish orqali (ya'ni dialektik yondashuv asosidagina) aniqlash mumkin [qarang: 13, 119 – 120]. Mazkur sifatlar shaklan mutlaqo o'xshash emas. Yana bitta misol. O'zbek tilining izohli lug'atida alohida-alohida berilgan *ot so'zi* (*ot I* va *ot II* tarzida) shakldosh ya'ni shaklan bir xil. Ammo mazmunan ikki qator (paradigma)ga mansub.

LINGUISTICS

Bitta ma’nosil bilan *nom*, *ism*, *laqab*, ikkinchi ma’nosil bilan *eshak*, *xachir*, *tuya kabi* so‘zlar bilan birlashadi. Mazkur so‘zni lug‘atda joylashtirishda dialektik yondashuvga asoslanib ikkita alohida so‘z sifatida izohlangan. Arab leksikografiyasida bunday holda hozirgi kunda ham nominalistik yondashuvga asoslaniladi. Shuning uchun shakldosh so‘zlar o‘zi yasalgan fe’l bilan bitta uyada joylashtiriladi [jumladan qarang: 14].

Tilshunoslikda faqat lug‘aviy emas, grammatik va uslubiy (stilik) paradigmalar (so‘z turkumlari, son kategoriyasi, kelishik paradigmalari va hokazo)ni ajratish ham dialektik yondashuv asosida amalgamoshiriladi. Negaki bunday paradigma (qator)lar bevosita kuzatishda berilmaganligidan ya’ni sezgi a’zolari bilan aniqlab bo‘lmaganligi bois aqliy (idrokiy) umumlashtirish yo‘li bilan ochilgan. Binobarin ilmiy tadqiq jarayonida o‘rganish manbaiga nominalistik va dialektik yondashish ko‘p holda hamkorlik qiladi.

Mazkur usullar tadrijiy jihatdan ketma-ket qo‘llanishi ham mumkin. Bunga o‘zbek tilshunosligi yaqqol misol bo‘ladi. 20-asrning 40–70-yillarida tadqiq manbaiga yondashishda nominalistik usul yetakchilik qilgan bo‘lsa hozirgi kunda sistemaviy tahlilning turli yo‘nalishida dialektik usul ustunlik qilmoqda. Yosh tadqiqotchilar bilib qo‘yishi kerakki bu yo‘nalishda izlanish olib borayotgan tilshunoslarning ko‘pchiligi metodologiya masalasiga yetarli e’tibor bermaydi. O‘z yo‘nalishi asoslaridan bexabar. Faqat ayrim olim jumladan Buxoro tilshunoslik maktabi a’zolari [qarang: 15, 8–14] shuningdek A. Abduazizov, A. Nurmonov, G. Zikrillayev, N. Mahmudov tadqiqotlarida dialektik yondashuvning ustunlik qilayoyganligi rasman va ochiq e’tirof etilmoqda.

Metodologyaning uchinchi tarkibiy qismi tadqiqotchining tayanch nuqtayi nazari deb atalishi yuqorida aytildi. Tayanch nuqtayi nazar falsafaning bosh masalasi bo‘lib tadqiqotchining nima birlamchi ya’ni ong (ruh, xudo) borliqni yaratganmi yoki borliq (materiya) ongni yaratganmi degan savolga munosabatiga ko‘ra ikki xil bo‘ladi: 1) *idealistik (ruhoniy)* va 2) *materialistik (mashshoiy)* nuqtayi nazar.

Falsafa va mazkur sohaga bag‘ishlangan tadqiqotlardan ma’lumki *idealistik nuqtayi nazar* o‘nlab yo‘nalish, oqim-u maktabga bo‘linadi. Ular orasida *mutaassib diniy qarash* keng tarqalib ommalshganligi bilan ajralib turadi. Bu xususiyat dunyoviy dinlarning barchasiga xos. Dinning bunday ko‘rinishi ijtimoiy hayotni boshqarganda jamiyat tanazzulga yuz tutadi. Buning sabablaridan biri shuki din mutlaq taqdir tushunchasiga asoslanib barcha narsa, butun mavjudotning o‘tmishi va kelajagi yaratuvchi irodasiga bog‘liq deb taraqqiyot, ilmiy izlanishlarga, jamiyat hayotini inson xohish-istagi asosida yangilashga qattiq qarshilik qiladi. Har qanday yangilik G‘arbda inkvizitsiya¹, Sharqda diniy mutaassiblik² aniqrog‘i shariat va muftilar tomonidan yaratganga shakkoklik, uning ishiga aralashish deb qaraladi va ta’qib etiladi. Bundan tashqari din tabiiy fanlar taraqqiyotiga tamomila qarshi edi. Bu hol ayniqsa XIV asardan keyin islom hokimiyyati mustabitlashgan (sobit, barqaror bo‘lgan) davrlarda kuchayadi. Shunday bo‘lsa-da Sharqda ham G‘arbda ham *idealistik-materialistik* (dualistik) nuqtayi nazarda turib ilm-fan taraqqiyotiga ulkan hissa qo‘sghan olimlar yetishib chiqqan. Bu siraga jumladan Forobiy, Beruniy, Ibn Sino, Ahmad Farg‘oniy, Mirzo Ulug‘bek, Galileo Galilei, Jordano Bruno, Isaak Nyuton kabi qomusiy bilim sohiblari kiradi.

Idealistik-materialistik qarash tarafдорлари borliqni shu jumladan til va uning birliklari, til tabiatan ramziy sistema ekanligi, tilga shakl va mazmun, barqarorlik ~ o‘zgaruvchanlik, umumiylig ~ xususiylik, sabab ~ oqibat munosabati kabi asosiy mutlaq qonuniyatlar Haq tomonidan yaratilgan va belgilanganligini tan oladi. U zot yaratdi, qonuniyatlarini o‘rnatdi, yaxshi-yomonni farqladi, insonga aql-u tanlash ixtiyorini berdi. O‘zi oxiratda inson faoliyatini yana baholaydi. Bunday qarash Sharqda IX – XIII asarlarda keng tarqalgan bo‘lib mashshoiya atamasi bilan ifoda etilgan. Hozirgi kunda olimlarning ko‘pchiligi mazkur nuqtayi nazar tarafiori. Negaki Haqqi mutlaq va umuman materiya mohiyatini anglashga inson aqli, qurdati ojiz. Tabiiyki mutaassib islom va nasroniylikda mazkur qarash kufr³ hisoblanadi.

Keyinchalik G‘arbda obyektiv idealizm (haqqoniy idealizm) yo‘nalishi shakllanadi. Bu yo‘nalish tarafдорлари ham ilm-fan rivojiga salmoqli hissa qo‘sjadi. Immanuil Kant, Fridrix Gegel, Plank, Albert Eynshteyn, Avgust Shleyxer, Vilhelm Humbolt, Ivan Pavlov, Sechenov shular jumlasidan.

¹ Inkvizitsiya tar. Erkin fikrlovchi, dahriy, mavjud cherkov tartib-qoidalariqa qarshi chiqqan kishilarni, shuningdek yahudiylarni ta’qib va sud qilish uchun 13-asr boshlarida katolik cherkovi tomonidan tuzilgan, Rim papasiga bo‘ysungan sud-politsiya tashkiloti [16, 2-jild, 211].

² Qiyoslang: Mutaassiblik, fanatzm – o‘z e’tiqodi to‘g‘riligiga o‘ta qattiq ishonish, boshqa diniy e’tiqodlarga murosasiz munosabatda bo‘lish. M. ning asosiy sabablaridan biri biri diniy ilm – Qur‘on, hadis va shariatni bilmaslikdir. Islom dini M.ka xayrioxohlik bildirmaydi [11, 328].

³ Qiyoslang: Kufr – islomiy e’tiqodga ko‘ra islom dinini yoki Alloh, borliq va inson to‘g‘risidagi dunyoqarashni tan olmaslik, yagona Alloh, uning farishtalari, payg‘ambarlari, ilohiy kitoblari, qozo va qadariga ishonmaslik hamda bunday dunyoqarash va aqidaga qarshi kurashish; imonsizlik, kofirlik [11, 267].

LINGUISTICS

Mazkur nuqtayi nazar asosida fanlarda *bixeviorizm, pozitivizm, strukturalizm, funksionalizm* kabi ilmiy yo‘nalishlar rivojlangan. Barcha yo‘nalish tarafдорлари томонидан борлиқда г‘айримодди (г‘айритабиий, илохи) куч мавжудлиги инкор етимайды. Умумиylik ~ alohidalik, mohiyat ~ hodisa, imkoniyat ~ vogelik, sabab ~ oqibat (UMIS ~ AHVO), shakl ~ mazmun, barqarorlik ~ o‘zgaruvchanlik, taraqqiyot ~ tanazzul каби зиддиyat va qonuniyatlar shu kuch томонидан борлиқда mujassamlashtirilgan deb qabul qilinadi. Bu борлини тадқиқ qilish, kashf etish (ochish), undan amaliy foydalanish учун insonga sohibi qudrat томонидан ong berilgan. Shuning учун taqdir va taraqqiyot insonning o‘z qo‘lida, u faol bo‘lmog‘i lozim deya uqtiriladi.

Materialistik nuqtayi nazar ham o‘z ichida o‘nlab yo‘nalish, oqim-u maktabga bo‘linadi. Ulardan keng оммалашгани ateistik mafkura edi. Ushbu mafkura 1920 – 80-yillarda sobiq Ittifoqda din darajasida mutlaqlashtrildi. Barcha dinlar hukmronligi davrida bo‘lganidek sho‘ro sultanatida ateistik mafkurani kuchli inkvizitsiya qo‘riqlar va tadqiqotlarda zo‘rlab tatbiq etilishini izchillik bilan qattiq nazorat qilar edi. Materialistik nuqtayi nazar oddiy (vulgar) yoki ongsiz (intuitiv) hamda ilmiy yo‘nalishga ega. Oddiy materializm borliqdagi narsa, voqeа-hodisalarни qanday bor bo‘lsa shunday tasvirlashda realizm, mexanizm, nominalizm, sensualizm kabi yondashuvlarda namoyon bo‘ladi.

Materilaizmning idealistik qarash bilan bog‘langan yo‘nalishi yuqorida ko‘rib o‘tilgan dualistik nuqtayi nazarni beradi. Materilaizmning dialektik usul bilan bog‘langan ko‘rinishi dialektik materializm sifatida sovet fani va siyosatida metodologik asos sifatida qabul qilingan edi. Lekin XX asrning 20 – 80-yillarda materialistik asos xususan uning ateistik mohiyati mutlaqlashtirilishi, dialektika og‘izda tan olinib amalda undan chekinilishi fetishizm aniqrog‘i fan va iqtisodga bir yoqlama yondashishga, ulkan imperiyada bozor va tovar ishlab chiqarish qonuniyatlarining buzilishiga, toptalishiga olib keldi. Buning oqibatida iqtisod, siyosat va mafkurani batamom yangilashga, bozor iqtisodiyotini yangi asosda tiklashga zarurat kuchayib Ittifoqning inqirozi va parchalanishi yuz berdi [3, 61 – 66; 4, 65 – 69].

Shuni ta‘kidlash joizki ilmiy tadqiq metodologiyasining tarkibiy qismlari orasida uzviy bog‘lanish mavjud. Bu asosan ikki ko‘rinishda namoyon bo‘ladi: 1) fahmiy-nominalistik-materialistik; 2) idrokiy-dilektik-idealistik. Birinchi bog‘lanish tadqiqotchiga narsa (o‘rganish obyekti)ning zohiri, tashqi томонларини tavsiflashda, ikkinchisi uning ichki, botiniy munosabat va aloqadorligini ochishda qo‘l keladi. Ilmiy tadqiq jarayonida metodologiyaning biror tarkibiy qismini mutlaqlashtirmaslik kerak. Aks holda fetishizm‘ga yo‘l qo‘yiladi. Bu esa har qanday tadqiqotda xususan amaliyot bilan bog‘liq izlanish va xulosalarga katta ziyon yetkazadi. Jumladan materializmning fetishizmi asosida sovet tilshunosligida strukturalizmning dialektik tadqiq usuli to‘la-to‘kis rad etilgan edi. Holbuki dialektika xo‘jako‘rsinga sovet fanining rasmiy tadqiq usuli sifatida tan olinar edi. 60-yillardan keyingina sovet tilshunosligi rasman ma‘qullangan to‘g‘ri tadqiq yo‘lini topa oldi.

Sovet tilshunosligining tarkibiy qismi sifatida o‘zbek tilshunosligida grammatika, leksikologiya, fonetika darsliklari rus tili andozasi, til qurilishining fetishizatsiyasi asosida yaratildi. Uning asoratidan haligacha qutulganimiz yo‘q. Qutulish учун esa tilshunos shu jumladan yosh tadqiqotchilar sinalgan, hech qanday mutlaqliksiz tatbiq etiladigan metodologik tamoyillarga ega bo‘lishi, har bir tamoyilden mohirona foydalanishi kerak bo‘ladi [3, 67 – 71; 4, 69 – 72].

Dialektika hech bir ijtimoiy tuzum va tizim mutlaqligini tan olmaydi, dialektika dialektikaning o‘zidan ya‘ni hamma narsaning nisbiy va o‘zgaruvchanligidan o‘zga hech qanday mutlaqlikni tan olmaydi hamda barcha holat va narsaning nisbiyligini o‘rgatadi. Dialektik metodologiyadan amalda foydalanish учун tilshunos metodologiya tadqiq manbai (narsa)da nimalarni *ko‘rishni*, nimalarni *qidirishni* va *topib sharhlashni*, boshqacha qilib aytganda narsaning dialektik tadqiqi unda nimalarni *izlash, bilish* va *sharhlash, ochib berishni* yosh tadqiqotchi ham bilishi zarur.

Ma‘lumki dialektik yondashuv Sharqda IX–XI asrlarda to‘la shakllangan mukammal nazariya mavqeyini kasb etadi, axloq va odob sohasida turli tariqat rivojlanishiga asos bo‘ladi. Arab faylasufi Ibn Rushd (lot. Averroes, 1126–1198) asarlarining lotincha tarjimasи asosida dialektik talqin aberroizm yo‘nalishi orqali G‘arbiy Yevropa falsafiy fikrida qaytadan jonlanib uning ravnaqiga aniqrog‘i Bekon, Dekart, Kant silsilasiga katta ta‘sir ko‘rsatadi va F. Gegel (1770–1831) ta‘limotida o‘z cho‘qqisiga ko‘tariladi. F. Gegel asarlari xususan uning *Mantiq fani* nomli tadqiqoti tahlili asosida faylasuflar томонидан o‘rganish manbai (narsa)da dialektik yondashishning 16 tamoyili ajratiladi. Bu tamoyillar asosida tadqiq manbai (narsa)ni o‘rganish jarayonida dialektikaning uch asosiy qonuni (qarama-qarshiliklar birligi, inkorni inkor, miqdor o‘zgarishlarining sifat o‘zgarishlariga o‘tishi qonunlari), formal mantiqning *uchinchisi mustasno* qonuniga zid *oraliq uchinchi* qonuni shuningdek qisqargan shakli *UMIS – AHVO* bo‘lgan

¹ Fetishizm. 2. *ko‘chma*. Biror narsaga ko‘r-ko‘rona berilib e’tiqod qilish, bunday narsaga mahkam yopishib olish [16, 4-jild, 340–341].

LINGUISTICS

umumiylilik – alohidalik (xususiylik, yakkalik), mohiyat – hodisa, imkoniyat – voqelik, sabab – oqibat hamda shakl – mazmun, zarurat – tasodif, sifat – miqdor, harakat – turg'unlik kabi kategoriyalari o‘z amaliy tatbig‘ini topadi.

Dialektikaning mazkur 16 tamoyili til birliklarining barchasida alohida-alohida emas, birligida namoyon bo‘ladi. Tadqiqotchi ularni ko‘ra olishi, ocha olishi va to‘g‘ri sharhlashi kerak. Namuna tariqasida qisqa savol-javob (dialogik nutq)da amalga oshirilgan tahlilga murojaat qilamiz:

– *Bu qiz kim?*

– **Ammam.**

Bir so‘zli ushbu javobda tartib bilan avval mantiqiy jihatdan hukmda, so‘ngra til hodisasi sifatida *amma* leksemasida 16 tamoyilning voqelanishi batafsil tahlil qilinadi. Birinchi holda *Ammam* nolisoniy hodisa, shaxs sifatida, ikkinchi holda *amma* leksemasi lisoniy hodisa sifatida qaraladi.

1-tamoyil. Narsa obyektiv (*haqqoniy, mustaqil, alohida*) **mavjud.** Shunga muvofiq *Ammam* ta’kidi (ya’ni so‘zlovchi tomonidan) narsaning haqqoniy, *menden tashqaridagi* boshqa bir mavjudlik, **obyektiv borliq birligi** (*shaxsi*) ekanligini tasdiqlaydi. *Amma* leksemasi haqqoniy ya’ni so‘zlovchidan tashqaridagi **obyektiv tabiatli lisoniy birlik.**

2-tamoyil. Narsa munosabat majmui. *Ammam* ta’kidida *amma* inson umumiyligi, ayollik jinsi, shaxslik, qon-qarindoshlik toifasiga mansublik belgi-xususiyatlariga molik shaxs ya’ni **majmui sifot** ekanligi o‘z aksini topgan. *Ammam* so‘zshaklining asosi bo‘lgan *amma* leksemasi inson leksemasining giponimi, ayol, shaxs, qon-qarindoshlik semalariga ega ya’ni **majmui sifot lisoniy birlik.**

3-tamoyil. Narsa doim o‘zgarib taraqqiy etib boradi. Tug‘ilishidan oldin *ammam amma* emas edi. Tug‘ilgach *amma* bo‘ldi ya’ni o‘zgardi. Hozir u *ona* emas. Lekin ma’lum muddat o‘tgach *ona* bo‘ladi. Demak u doimo o‘zgarib turadi. Til paydo bo‘lganda *amma* ushbu nomemaga ega emas edi. Bugungi kunda u shunday qiyofaga keldi. Demak u o‘zgardi, o‘zgarish unga xos xususiyat.

Keyingi uch tamoyil. Narsada ichki ziddiyat birligi (4), narsa ziddiyat (*qarama-qarshilik*) **butunligi (5)** va **qarama-qarshi tomonning voqelanishi (6).** *Amma* menaga nisbatan *amma*, boshqa birovga nisbatan *ona, qiz, xola, jiyan, xotin* bo‘la olishi -*m* egalik qo‘shimchasi bilan ta’kidlangan. Bir-biriga zid bunday belgi-xususiyat bitta narsa ya’ni **amma shaxsida mujassamlangan.** *Amma men* leksemasiga nisbatan boshqa, *ona, qiz, xola, jiyan, xotinga* nisbatan boshqa semantik qirrasi bilan munosabatga kirishadi. Demak *amma* leksemasi *men* leksemasiga nisbatan bir turdag'i sifat va munosabatga, boshqa leksemalarga nisbatan esa boshqa-boshqa sifat-munosabatga ega bo‘ladi. Bir-biriga zid mazkur belgi-xususiyatning barchasi bitta til birligi ya’ni **amma leksemasida mujassamlangan.**

7-tamoyil. Analiz va sintez (tahlil va umumlashtirish) **birligi.** *Ammam* hukmida bir narsa (*qiz*)ni inson, ayol, shaxs va hokazo umumiylillardan ajratish (analiz) uni qon-qarindoshlar guruhiga birlashtirish va *men* bilan bog‘lash (sintez) voqelangan. *Amma* leksemasida bir leksemani inson, ayol, shaxs va hokazo leksemasi umumiylilaridan ajratish (analiz), uni qon-qarindoshlar lug‘aviy-ma’noviy guruhiga birlashtirish va *ammam* so‘zshaklida *men* leksemasi bilan bog‘lash (sintez) yuzaga chiqqaan.

8-tamoyil. Narsaning o‘zga narsalar bilan munosabati cheksizligi. *Amma* shaxs, ayol jinsiga mansublik bilan birga kasb-kori, yashash joyi kabi tomonlariga ko‘ra boshqa shaxs va narsalarga munosabatdir. Kelajakda bunday munosabatdan yana bir qatori (*xotinlik, kelinlik, onalik, buvilik; o‘qituvchilik, rahbarlik* va hokazo) ochilishi mumkin. O‘tmishda ham u bog‘cha, maktab, oila kabi munosabatlar egasi bo‘lgan. Xullas *ammaning* barcha munosabatini hech qachon to‘liq ochib bo‘lmaydi. *Amma* leksemasi *shaxs, ayol* semalari bilan birga substansial mohiyatining boshqa qirralari asosida o‘zga lisoniy birliklar bilan munosabatga kirishadi. Kelajakda uning boshqa munosabatlarida namoyon bo‘ladigan juda ko‘p ma’nosi ham bor. Bular *xotin, kelin, ona, buvi, o‘qituvchi, rahbar* kabi semalar va hokazo. Sirasini aytganda mazkur leksemaning barcha munosabatini to‘liq ochish imkon yo‘q.

9-tamoyil. Narsaning o‘z aksiga ko‘chishi. *Ammam* men uchun *amma*. O‘z ammasi (xolasi, tog‘asi, amakisi va b.)ga buning aksi ya’ni *jiyan*. *Amma men* olmoshi bilan olinganda avtosemantik birlik, fonemalar bilan birga olinganda nominativ birlik, morfemalar bilan olinganda leksema, yordamchi so‘zlar qatorida mustaqil leksema.

10-tamoyil. Narsa munosabati (*aloqadorligi*)**ning cheksizligi.** Ushbu tamoyil 4, 5, 6 va 8-tamoyil bilan o‘xhash. Chunki narsadagi belgi-xususiyat uning munosabatida voqelanadi. Ushbu tamoyilda lisoniy xususiyati mantiqiy xususiyat izohiga aynan mos.

11-tamoyil. Narsa mohiyatiga chuqurlashishning cheksizligi. *Ammani* o‘rgangan sari uning mohiyati ya’ni oddiy tanishdan mukammal bilishga chuqurlashib borilaveradi. *Amma* leksemasini turli metodologik asosda turondan va turli metodga tayanib o‘rgangan sari uning mohiyatiga chuqurlashib borilaveradi.

LINGUISTICS

12-tamoyil. Narsa aloqadorligining cheksiz miqdorda oshib borishi. Ushbu tamoyilda 10-tamoyil va unga aloqadorlikning inson ongida aks etishi hamda narsa haqida bilimning obyektiv borliq bilan aynanligi nazarda tutiladi. Lisoniy tahlilda ham ushbu ta’rif hech o’zgarishsiz takrorlangan.

Keyingi to’rt tamoyil narsaning taraqqiyot va o’zgarishi bilan bog’liq. Haqiqatan *amma* uzlusiz o’sib boradi, u miqdoran nihoyatda oz bo’lganidan sezilmaydi. O’n-o’n besh yildan keyin esa miqdoriy o’zgarish sifat o’zgarishiga o’tadi (*16-tamoyil*). *Amma* qizlik holatidan kelinchak, juvon, ayol, xotin, ona, kampir, buvi, momo holatiga o’tadi (*14-tamoyil*). Bora-bora *boladek* (bola emas) bo’lib qoladi (*13-tamoyil*). Shakl va mazmun qisman yoki butunlay o’zgaradi (*15-tamoyil*). *Amma* leksemasining izohi ham *Ammam* hukmining izohiga aynan mos.

Shunisi diqqatga sazovorki obyektiv borliq va til birligi sifatidagi atigi bitta so‘zning tahlili asliyatda uch sahifani egallagan. Bu bir tomondan tahlilning nihoyatda chuqur bo’lganligidan dalolat bersa ikkinchi tomondan tajribali olimlar bilan birga yosh tadqiqotchilardan ham faqat tilshunoslik emas, dialektik mantiqning nazariy masalalaridan xabardor bo’lishni taqozo etadi. Binobarin prof. H. Ne’matov va uning shogirdlari to’g’ri ta’kidlaganidek har bir tadqiqotchi o’z metodologik asoslarini aniq bilib olishi, ishining kirish qismida uni muxtasar sharhlab berishi zarur. Metodologik bilim va uquv tadqiqotchi, olim uchun suv va havodek zarur: u olimlik belgisidir [3, 71 – 80; 4, 73 – 82].

Monografiyaning lingvistik tadqiqot metodlariga bag’ishlangan bobida ham mualliflar ta’biri bilan aytganda suv va havodek zarur nazariy fikr hamda amaliy ko’rsatma kam emas. Bob metodga berilgan ta’rif bilan boshlanadi. *Metod tadqiq manbaining biror qirrasini o’rganishga bag’ishlangan usul, yo’ldir.* Keyingi fikr-mulohazalar o’zining nazariy salmoqdorligi va amaliy ahamiyati bilan diqqatni tortadi. Tilshunoslik yo’nalishlari hamisha ma’lum bir tadqiq metodi bilan bog’liq. Tadqiq metodi tilshunoslikning ma’lum bir yo’nalishini birlashtiruvchi eng asosiy omil. Shu asosda tilshunoslik yo’nalishlari har qaysi yo’nalishda yetakchi bo’lgan metod nomi bilan ataladi: *tarixiy tilshunoslik, qiyosiy tilshunoslik, tipologik tilshunoslik* va b.

Ma’lumki tilshunoslikda tadqiq metodi juda ko’p. Monografiyada shulardan o’n bittasining o’ziga xos jihatlari bayon qilinadi. Jumladan **sinxronik formal-tavsifiy metod** bilan 20-asrning 40-yillardan deyarli hozirgacha o’zbek adabiy tili bo’yicha ulkan tadqiqotlar, turli murakkablikdagi grammatickalar, darslik, qo’llanma, lug’at, o’quv-tadrisiy adabiyotlar yaratildi, nazariy izlanishlar amalga oshirilib keng ommalashirildi. Yaqin kunlargacha hozirgi o’zbek tilshunosligi deganda shu tadqiq usuli bilan amalga oshirilgan ilmiy izlanishlar va ularning mahsuli tushunilar edi. Buning sababi jumladan sho’ro tilshunosligida hukm surgan sovet fetishizmi bilan bog’liq. Bu metodning asosiy tamoyillari: 1) tilga ijtimoiy hodisa sifatida yondashish; 2) til va nutq hodisalarini bir-biridan farqlamay birgalikda tavsiflash va b. Bu metodning metodologik asosi *fahmiy* (empirik)-*nominalistik-materialistik* bo’lib hodisalarni sistemalashtirish ratsional usullarda amalga oshiriladi.

Struktural (sistemaviy)¹ tahlil usuli va tilshunosligi sinxronik formal-tavsifiy metod va tilshunoslikdan ko’p jihatdan farq qiladi. Jumladan ushbu usulning to’rt ko’rinishi tilshunoslikning mustaqil yo’nalishi sifatida e’tirof etiladi. Ularni birlashtiruvchi tamoyil beshta: 1) tilga ijtimoiy-ruhiy hodisa sifatida yondashiladi; 2) til, lison va nutq izchil farqlanadi; 3) lison semiotik ya’ni shartli belgi (ishora, ramz)lar sistemasi sifatida tushuniladi; 4) lisoniy birliklar mohiyati ularning paradigmatisk, sintagmatik va iyerarxik munosabati orqali aniqlanadi, shu bilan uzviy bog’liqlikda asosiy e’tibor lisoniy tizimda oppozitivlik va paradigmalar tahlil-u tavsifi tadqiqotchingi diqqat markazida turadi; 5) ayni paytda asosiy e’tibor lisoniy birlik va hodisalarning semantik-funksional tomoniga qaratiladi. Struktural tahlil usulida idrokiy-dialektik-idealistik metodologiya yetakchilik qiladi. Nominalistik-materialistik usullardan ham foydalilaniladi.

Mazkur tahlil usuli asosida bajariladigan tadqiqotlar asosida grammatick kategoriya mazmunan bir-biriga yaqin ikki xil ta’rif beriladi. *Muayyan substansial ma’no umumiyligi ostida birlashgan va o’zaro substansial ma’noning parchalanishi, xususiylashuvi asosida zidlanadigan shakllar sistemasi grammatick kategoriya hisoblanadi.* Ikkinchi ta’rif. *Bir umumiyl grammatick ma’no tagida birlashuvchi, shu asosda bir-birini taqozo va bu umumiyl ma’noning parchalanishi asosida inkor qiluvchi shakllar tizimi grammatick kategoriya deyiladi.* Mazkur metod va tilshunoslik haqidagi fikr-mulohazalar quyidagicha yakunlanadi. Ko’rinadiki bunda sistem tilshunoslikning asosiy tushunchalari bo’lgan zot va *tajalli*, *lison* va *nutq*, *umumiylik* va *xususiylik*, *butun-bo’lak*, *sistema* va *element* kabi tayanch tushunchalaridan foydalilanilgan holda lisoniy hodisalarga ilmiy munosabat bildirilgan.

¹ Ushbu atama ayrim adabiyotda juft so‘z (системно-структурное) tarzida qo’llanadi [17]. Ayrim tadqiqotda qavsdan tashqaridagi so‘z tushirib qoldiriladi [18].

LINGUISTICS

Keyingi yo‘nalish eng avvalo nomlanishi bilan boshqalaridan keskin farq qiladi. **Substansial tahlil metodi** deb sarlavha qo‘yilgan-u davomidan *hozirgi o‘zbek substansial tilshunosligi, formal-funksional, zotiy, dialektik tilshunoslik* deb atalgan. Biroq ilgari nashr etilgan monografiya [5] va darslik [6]da *struktur* atamasi ham qo‘shilgan. Bunday xilma-xil nomlanish bejiz emas albatta. Avvalo o‘zbek substansial tilshunosligi (O‘ST)ning o‘ziga xos xususiyati bayon qilinadi. O‘STning o‘zagini struktur (sistem) tilshunoslikning funksional tahlil usuli tashkil etadi. Aniqroq qilib aytganda Praga strukturalizmidagi *lison-nutq, lisoniy birlik-nutqiy birlik*, dialektikaning *umumiylilik, mohiyat, imkoniyat, sabab* (UMIS) va *alohidalik, hodisa, vogelik, oqibat* (AHVO) kategoriyalari mazmuniga muvofiq talqin qilinadi. Dialektikaga muvofiq shakl va mazmun aloqadorligi e’tirof etilsa-da mazmunga ko‘proq e’tibor qaratiladi. Shu sababli ushbu yo‘nalishda fonetika-fonologiyada N. Trubetskoy, R. Yakobson, A. Reformatskiy tadqiq tamoyillari asosan saqlanib tilning mazmun bilan bog‘liq sathlari bo‘lgan leksika, morfologiya va sintaksis tadqiqi yetakchilik qiladi.

Qo‘shaloq atama (*formal-funksional*)ning birinchi so‘zida oldingi yo‘nalish (*formal-tavsify*) bilan aloqadorlikka ishora bo‘lsa ikkinchi so‘zida *struktural (sistemaviy)* yo‘nalish bilan uzviy bog‘liqligi nazarda tutilgan. Quyidagi jumlalar buni yaqqol ko‘rsatadi. O‘ST bosh tamoyili lingvistik tadqiq jarayonida (lisoniy birlik tabiatini ochish va talqin etishda) dialektik tahlil usullaridan ongllilik va izchillik bilan foydalanishdan iborat. O‘STda tilshunoslikning eng asosiy tushunchalari bo‘lgan *til~lison~me’yor~nutq* o‘ziga xos tarzda tushuniladi.

O‘STning turlicha nomlanishi sababi qisman uning tamoyillari va metodologik asosi ta’ifidan oydinlashadi. Lisoniy birliklar ya’ni fonema, morfema, leksema va qolip (model)ning dialektik tabiatini ochish va ularni tavsiflashda O‘ST vakillari tomonidan *substansionallik, ichki ziddiyatlik, ko‘p qatorlik, oraliq uchinchi* kabi asosiy tamoyillarga tayaniladi. Bu tamoyillar O‘STning metodologik asosini tashkil etadi. Jumladan falsafiy atama bo‘lgan substansionallik¹ tilshunoslikning yangi yo‘nalishida shunday tavsiflangan. Lisoniy birlik nutqda voqelaniruvchi barcha ma’no va vazifalarini o‘zida ontologik mujassamlashtirgan, yashirgan deb olinadi. Nutqda hech bir narsa yaratilmaydi, lisoniy birlikdagi imkoniyat yuzaga chiqariladi xolos. Shuning uchun tilshunoslik oldida lisoniy birlik voqelanishidagi nutqiy aloqadorlikni umumiy lisoniy ma’noga birlashtirish va lisoniy imkoniyat sifatida ong va lisoniy tizimda mavjud bo‘lgan bu ma’noni nutqda voqelanirish yo‘llarini o‘rganish vazifasi turadi.

Avvalo shuki metodologiya ta’rifida uning uchta tarkibiy qismi alohida-alohida aniq ifoda etilmagan. Boshqa yo‘nalishlar sharhida shunday yo‘l tutilgan. Natijada O‘ST vakillarining tadqiq manbaiga nisbatan taynch nuqtayi nazari oydinlashmay qolgan. Bu esa mazkur yo‘nalishda ilmiy ish bilan shug‘ullanmoqchi bo‘lgan yoshlarda nega degan savol tug‘dirishi mumkin.

Grammatik qurilishning tayanch unsuri bo‘lgan grammatik kategoriyaga berilgan ikkala ta’rifda ham uning tarkibiga mansub shakllar ma’nosи o‘zaro *zidlangan, bir-birini inkor etadi* deyilgan. Boshqacha aytganda mazkur ma’nolar o‘zaro *opozitiv* munosabatda bo‘ladi [qarang: 19, 172, 173]. Ilm-fan dargohi eshigini taqillatayotgan yosh tadqiqotchilar shuni bilishi kerakki tilshunoslikda *opozitsiya* atamasining qo‘llanishi 20-asrning 30-yillariga to‘g‘ri keladi. Uni dastlab N. S. Trubetskoy ishlatgan. Bu olim fonologik oppozitsiyani uning a‘zolari orasidagi munosabatga ko‘ra uch turga ya’ni privativ, ekvipotent va gradual oppozitsiyaga ajratgan. Bu nuqtayi nazар grammatikaga R. O. Yakobson tomonidan tatbiq etilgan. Uning fikricha hamma grammatik kategoriya *opozitsiya*² tushunchasiga asoslangan.

70-yillarda ayni paytda sho‘ro tilshunosligida til qurilishi shu jumladan grammatik kategoriya sistemasi-tizimi barcha tilda bir xil emas degan *yangicha metodologik qarash* bayon qilindi. Bunday grammatik kategoriyaga beriladigan ta’rifda tilning grammatik qurilishi hisobga olinishi kerakligi anglashiladi. V. N. Yarseva e’tiborini shunga qaratadi. *Grammatik kategoriya strukturasi tilning morfologik turiga bog‘liq bo‘lgan grammatik shakllar sistemasi orqali izchil ifodalanuvchi umumlashgan ma’nodir* [20, 5]. Mazkur yondashuv boshqa tilshunoslar tomonidan e’tirof etildi. Jumladan A. V. Bondarko ilgarigi nuqtayi nazaridan voz kechib grammatik kategoriya a‘zolari orasida **faqat oppozitsiya emas, nooppozitiv farqlanish** ham mavjud deb yozadi [21, 17 – 28]. Bunday holda oppozitsiya grammatik kategoriya strukturasi-tuzilmasida yagona va mushtarak tamoyil emas, grammatik kategoriya shakllarini bir sistema-

¹ *Substansiya* (lot. substantio – mohiyat) qadimgi Yunoniston, Hindiston, Xitoy falsafasi tarixida butun mayjudotning bosh asosini ifodalovchi tushuncha. Jumladan Arastu substansiya mohiyat, barcha kategoriyalarning real asosi, borliqni substansiya tushunchasisiz tushuntirib bo‘lmaydi deb ta’kidlaydi. Falsafiy tafakkur tarixida substansiya muammosi bo‘yicha olib borilgan bahs-munozaralar moddiy va ruhiy jarayonlarni chuqurroq o‘rganish, ular o‘rtasidagi tafovut va o‘zaro birlikni har tomonlama tahlil etish tomon yo‘naltirilgan [10, 380 – 381].

² Qiyoslang. Очевидно, термин «оппозиция» призван обозначать особый тип отношений между различными языковыми единицами, определяющий действие всего языкового механизма, но отнюдь не единственный [23, 176].

LINGUISTICS

tizimga birlashtiruvchi tamoyillardan biri deb qaraladi. Binobarin bu nuqtayi nazarga ko‘ra grammatik kategoriya asosini umumiylit tushunchasi ya’ni umumlashgan ma’no tashkil etadi. Oppozitsiya bilan nooppozitiv farqlanish esa grammatik kategoriya shakllari bir tizimga birlashuvining turlicha ko‘rinish (usul)idir. Grammatik kategoriya a’zolari orasidagi mazmuniy aloqa-munosabatning bunday talqini ta’rifning boshqacha bo‘lishini taqozo etadi. *Grammatik kategoriya umumiyl (родовое) ma’no asosida birlashuvchi grammatik shakllar sistemasidir; umumiyl ma’no kategoriya shakllarida xususiy (видовое) ma’no tarzida namoyon bo‘ladi; xususiy ma’nolar orasida oppozitiv munosabat bilan nooppozitiv farqlanish ham mavjud; grammatik kategoriya strukturasi-tuzilishi tilning qurilishiga qarab boshqacha bo‘lishi mumkin* [21, 24].

Yuqoridaq ikki ta’rifdan anglashiladiki grammatik kategoriya o‘zbek tili nuqtayi nazaridan beriladigan ta’rifda ona tilimiz aniqrog‘i o‘zbek adabiy tili qurilishining o‘ziga xos xususiyati aks etishi kerak. Grammatik kategoriya 1990-yilda berilgan ta’rifda shu inobatga olingan. *Grammatik kategoriya ikki va undan ortiq shakl tizimi orqali turli daraja va ko‘rinishda ifodalanuvchi umumlashgan ma’nodir.* Boshqacha aytganda *grammatik kategoriya umumlashgan ma’no bo‘lib ikki va undan ortiq grammatik shakl tizimi orqali turli daraja va ko‘rinishda ifodalanadi* [24, 19].

Substansial tilshunoslikning zotiy tilshunoslik deb atalishi esa darslik-monografiya [5, 77 – 81]da teran talqin qilingan. Narsaning haqiqiy mohiyati uni turli xil tarkibiy qismning bog‘lanishidan hosil bo‘lgan yaxlit bir butunlik (zot) sifatida qarab tahlil etgandagina ochilishi mumkinligi to‘g‘risidagi xulosani beradi. Shu bois borliqdagi narsa va hodisani har tomonlama o‘rganish, uning tub mohiyatini ochish natijasida fan va falsafada zot, zotiylik tushunchasi paydo bo‘lgan. Zot tushunchasi haqida manbada quyidagini o‘qiyimiz: “Zot (substansiya) ichki birligi tomonidan qaraladigan obyektiv borliq bo‘lib, o‘zining har xil o‘zgarishiga nisbatan befarq, ammo shu o‘zgarish hisobiga yashaydigan, barcha shakli va harakati aspektidagi materiya; bu harakatda paydo bo‘luvchi farq va qarama-qarshilik. Фалсафа лугати. Т.: Ўзбекистон, 1976”.

Demak zot o‘zining tajallisi (refleksiya) zamirida yotuvchi umumiylit (mohiyat) bo‘lib barcha ko‘rinishi uchun yagona asos rolini o‘taydi¹. Tasavvuf falsafasida borliq, undagi narsa-buyum, voqeahodisaning mohiyatini tushuntirishda zot va uning yuz berish shakli bo‘lgan tajalli tushunchasidan foydalilaniladi. Zero borliq nima degan so‘roqqa tasavvuf ahli Haqqi mutlaqning tajallisidir deb javob beradi. Tasavvufda zot moddiylik, muayyan shakldan mutlaqo xoli bo‘lganligi sababli “majmui asmo va sifot” (ism va sifat majmuasi) sifatida qaraladi. Aniqroq aytganda munosabat va sifatning dialektik butunligi zotni tashkil qiladi.

Dialektika va tasavvuf gnoseologiyasi asosida shakllantirilgan zot hozirgi davr falsafasida umumiylit sifatida qaraladi. Umumiylit/xususiylik/alohidalik dialektikasi esa hozirgi zamon falsafasining fundamental kategoriyasidan biri. Boshqacha aytganda narsa mavqeyida lisoniy birlik kelganda bunday yondashish substansial tilshunoslik asosini tashkil etadi. Bunday tilshunoslik lisoniy birlik zotini uning umumiylit nosi sifatida talqin qiladi². Ma’lum bo‘ladiki **zot** deganda mazkur tilshunoslik vakillari tomonidan *mohiyat, substansiya va umumiylit ma’no* nazarda tutiladi.

Yosh tadqiqotchilar shuni ham bilib qo‘yishi kerakki islomda zot va tajallining mazmun-mohiyati zamonaviy falsafadagidan boshqacha talqin qilinadi. Chunonchi *tajalli* – *Allohnning zuhurlanishi, namoyon bo‘lishi*. Tajallining uch turi farqlanadi: a) *zot tajallisi* – ilohiy mohiyatning namoyon bo‘lishi (tajalli az zot) yoki ilohiy vahiy (mukoshafa); b) *sifat tajallisi* – ilohiy mohiyatning o‘z sifatlarida namoyon bo‘lishi (tajalli sifat az zot) yoki nur taratish (maudian nur); v) *fe'l tajallisi* – ilohiy hukmning namoyon bo‘lishi (tajalli hukm az zot) yoki kelajak hayot (al axira va ma fiha) [11, 444 – 445].

Xulosa. O‘zbek substansial (formal-funksional, struktur, dialektik, zotiy) tilshunosligi (O‘ST)da Sharq-u G‘arb falsafasida erishilgan yutuqlarga tayaniladi. F. Gegel dialektikasi va tasavvufdagli zot, tajalli tushunchalari tilga tatbiq etilib til qurilishi va birliklarining lisoniy hamda nutqiy boshqacha aytganda umumiylit va xususiy jihatlari tahlil qilinadi. Tahlil va xulosa tilshunosligimizdagi boshqa yo‘nalishlardan farq qiladi. Muxtasar qilib aytganda substansial tilshunoslik tadqiqotchilarining fikriga ko‘ra hozirgi dialektikada tadqiq manbai haqida bilim hosil qilishda Gegel va gegelchilar tomonidan ajratiladigan 16 ta asosiy tamoyil zamonaviy olyi cho‘qqi hisoblanadi.

¹ Borliqdagi narsa doimo bir-biri bilan munosabatda bo‘ladi. Muayyan zot sifati tajallida, tajalli esa munosabatda yuzaga chiqadi.

² Lisoniy umumiylit esa fonema, morfema, leksema va qolipdan iborat.

ADABIYOTLAR:

1. Oliy o‘quv yurtidan keyingi ta’lim tizimini yanada takomillashtirish to‘g‘risida. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining Farmoni. Toshkent, 2017-yil, 16-fevral.
2. Ne’matov H., Shirinova N. Tilshunoslikning falsafiy masalalari. Buxoro, 2005.
3. Ne’matov H., Hamroyeva Sh. Lingvistik tadqiq metodikasi, metodologiyasi va metodlari. Buxoro, 2005.
4. Ne’matov H., Mengliyev B., Hamroyeva Sh. Tilshunoslikning metodologik masalalari. Monografiya. Toshkent, 2020.
5. Замонавий ўзбек тили. Морфология. Тошкент, 2008.
6. Zamonaviy o‘zbek tili. II jild. Sintaksis. Toshkent, “Mumtoz so‘z”, 2013.
7. Бозорбоев О. Ўзбек тилида даражаланиш. Тошкент, “Фан”, 1995.
8. Неъматов Ҳ. Системалаштиришдан системани очиши ва тавсифлашга (масъул муҳаррирдан) // Зикриллаев F. Истиқлол ва адабий тил. Тошкент, “Фан”, 2004.
9. Бодуэн де Куртене И. А. Некоторые общие замечания о языковедении и языке // Звегинцев В. А. История языкознания XIX и XX веков в очерках и извлечениях. Часть I. М., Учпедгиз, 1960.
10. Фалсафа. Қомусий лугат. Тошкент, Ўзбекистон файласуфлари миллий жамияти нашиёти, 2004.
11. Ислом. Энциклопедия. Тошкент, Ўзбекистон миллий энциклопедияси давлат илмий нашиёти, 2017.
12. Зикриллаев F. Н. Назария қуруқ оғоч // Истиқлол ва она тили таълими (тўплам). Тошкент, “Фан”, 2000.
13. Ҳожиев А. Ўзбек тили синонимларининг изоҳли лугати. Тошкент, “Ўқитувчи”, 1974.
14. Ан Наимул Кабир. Арабча-ўзбекча лугат. Тошкент, “Муҳаррир”, 2021.
15. Курбонова М. Ҳозирги замон ўзбек тили. Содда гап синтаксиси учун материаллар. Тошкент, “Университет”, 2002.
16. Ўзбек тилининг изоҳли лугати. 5 жилди. 2-жилд. Тошкент, Ўзбекистон нашиёти, 2020.
17. Солнцев В. М. Язык как системно-структурное образование. М., “Наука”, 1977.
18. Мельников Г. П. Принципы системной лингвистики в применении к проблемам тюркологии // Структура и история тюркских языков (тўплам). М., 1968.
19. Zikrillayev G., Ro‘ziyev Y., Safarov F. Dialektik materilaizm va tilshunoslik metodologiyasi. Buxoro davlat universiteti ilmiy axboroti. 2023, 2-son.
20. Ярцева В. Н. Иерархия грамматических категорий и типологическая характеристика языков. Типология грамматических категорий (тўплам). М., 1975.
21. Бондарко А. В. О структуре грамматических категорий (Отношения оппозиции и неоппозитивного различия). Вопросы языкознания журнали. 1981, № 6.
22. Булыгина Т.В. Грамматические оппозиции. Исследования по общей теории грамматики (тўплам). М., 1968.
23. Булыгина Т.В. Грамматические оппозиции (к постановке вопроса). Исследования по общей теории грамматики (тўплам). М., “Наука”, 1986.
24. Зикриллаев F.Н. Феълинг шахс, сон ва ҳурмат категориялари системаси. Тошкент, “Фан”, 1990.